Posługi i Funkcje w Zgromadzeniu Liturgicznym

#2

Za każdym razem, kiedy zbieramy sie wspólnie jako lud Boży na Mszy św., robimy to, do czego nas powołuje sakrament chrztu. Przez chrzest mamy udział w kapłaństwie Chrystusa, co pozwala nam zjednoczyć się z Chrystusem w Jego ofiarowaniu się Bogu. Liturgia Mszy Św. nie została zapoczątkowana przez nas, lecz przez Boga. Staje sie ona naszą czynnością tylko do tego stopnia, do jakiego my sami zanurzamy sie w tę zbawczą tajemnicę. Kiedy zbieramy sie na Mszy św. która jest centralnym punktem życia chrześcijańskiego (GIRM, n.16), to wówczas czynimy to, do czego nas chrzest święty powołuje i upoważnia.

Rożne funkcje, niezbędne posługi

To właśnie cała wspólnota wierzących, Ciało Chrystusa, zjednoczona ze swoim zwierzchnikiem celebruje liturgię (por. Katechizm Kościoła Katolickiego, n. 1140). Będąc Ciałem Chrystusa, Kościołem, każdy z nas odgrywa bardzo ważną i niezbędną rolę w celebracji Mszy św. Apostoł Piotr przypomina nam, iż jesteśmy "wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, świętym narodem, ludem odkupionym" (1 Piotr 2:9-10). Podczas sprawowania Eucharystii Kościół jest prawdziwie sobą. Ponieważ Bóg zbawił Kościół przez Chrystusa, dlatego możemy przyjść do Niego i oddać mu chwałę i dziękczynienie poprzez liturgię Kościoła. Wszyscy ochrzczeni, cała wspólnota, Święty Lud Boży, są połączone z Chrystusem, ale niektórzy członkowie Kościoła powołani są do specialnych posług we wspólnocie. Przez skarament Święceń Kapłańskiech, wyświęceni kapłani i biskupi uobecniają Chrystusa jako głowę Kościoła. Są oni "wizerunkiem Chrystusa," tak jak był Najwyższy Kapłan pośród zgromadzonych. (por. Heb.7). Kapłani i diakoni zgromadzeni wokół biskupa, pasterza kościoła lokalnego jakim jest diecezja, zawsze działają z nim w jedności. Kapłan podczas sprawowania liturgii działa w osobie samego Chrystusa, nadając głos modliwom Kościoła, przewodnicząc celebracji tajemnic naszej wiary, głosząc słowo Boże i karmiąc Lud Boży przez udzielanie Mu Ciała i Krwi Chrystusa. Diakon asystuje biskupowi i kapłanom, posługuje ubogim i uciśnionym oraz głosi Ewangelię Chrystusa. Inni członkowie Ciała Chrystusa, tj. Kościoła, są również powołani aby służyć wypełniając ich własne zadania. Czynności nie zarezerwowane dla osób wyświęconych powinny być wypełniane przez świeckich i spełniane zgodnie z ich powołaniem. Na przykład, lektorzy są powołani do czytania Pisma świętego, czytając pierwsze i drugie czytanie. Psalmiści oraz kantorzy i organiści powołani są, aby przewodniczyć zgromadzeniu we wznoszeniu głosów w modlitwie śpiewanej i chwaleniu Boga. Ministranci powołani są, aby asystować i pomagać biskupowi, kapłanowi i innym osobom posługującym. Nadzwyczajni Szafarze Komunii Świętej są powołani, aby asystować przy udzielaniu Ciała i Krwi Chrystusa,gdy nie ma wystarczającej liczby osób wyświęconych, aby zostało to zrobione we właściwy sposób. Porządkowi i osoby witające pomagają w gromadzeniu się wiernych na modlitwie i nabożeństwie. Te posługi liturgiczne i inne które nie zostały wymienine są bardzo ważne. Dlatego ci którzy je sprawują mają odpowiedzialność, aby być dobrze przygotowanym i sprawować swoje obowiązki z należną czcią, pobożnością i zrozumieniem.

Zadania wszystkich ochrzczonych

Instrukcja Ogólna do Mszału Rzymskiego wyraźnie stwierdza, "czy to wyświęceni szafarze czy świeccy wierni , wypełniając zadania lub funkcje wypływające z zajmowanego stanowiska, powinni wykonywać jedynie tylko te czynności, które do nich należą" (n. 91). Sprawowanie Eucharystii jest najważniejszą czynnością dokonywaną przez parafię w ciągu całego tygodnia. Nic w życiu parafii nie powinno mieć większego znaczenia. Z tego powodu, każda parafia musi zadbać o staranny rozwój wspomnianych funkcji i posług liturgicznych oraz o odpowiednie przygotowanie osób do ich wykonywania. Ale co z tymi posród nas, którzy nie są biskupami czy kapłanami, diakonami czy lektorami, nadzwyczajnymi szafarzami komunii czy kantoramii? Jaka jest nasza rola podczas sprawowania liturgii? Instrukcja Ogólna przypomina nam, że przez chrzest, wszyscy jesteśmy odpowiedzialni za cześć oddawaną Bogu przez Kościół. Dlatego powinniśmy zrobić to jak najlepiej - jak tylko potrafimy - z całego serca, myśli i sił. Wezwani jesteśmy do uczestnictwa w liturgii świadomie, z całą uwagą i do aktywnego w niej udziału. Instrukcja Ogólna stwierdza wyraźnie, że jako Święty Lud Boży, odkupiony Krwią Chrystusa, powołany przez Niego, nakarmiony Jego Słowem, ciągle "wzrastamy w świętości poprzez nasze świadome, aktywne i owocne uczestnictwo w tajemnicy Eucharystii" (n. 5). Oznacza to, że musimy być w pełni zaangażowani podczas całej liturgii; nie tylko być obecnym jako widz na przedstawieniu. Przez naszą cześć i dziekczynienie wyrażane przez pieśni i słowo, słuchając uważnie Słowa Bożego, wypełniamy nasze kapłańskie powołanie wypływające z naszego chrztu, łącząc nasze modlitwy z tymi, które wypowiada kapłan. Nasze czynności wyrażaja "jedność i hierarchiczny porządek" (por. GIRM n. 9) Ludu Bożego w zróżnicowanych rolach i posługach. Odzwierciedlamy Chrystusa, który usługiwał umywając nogi apostołom, który sam jest Słowem Bożym, który głosił Królestwo, który wiernie i z miłością ofiarował Bogu swoje życie, który modlił się do Boga w imieniu innych, szczególnie zaś za tych, którzy nie mieli nikogo kto by się za nimi wstawił. Podczas liturgii, w różny sposób, wszyscy którzy uczestniczą we Mszy, łączą się w intencji i miłości z ofiarą Chrystusa na krzyżu. Ci, którzy wykonują szczególne funkcje lub posługi, odzwierciedlają Chrystusa, który na końcu kazał swym wyznawcom, by naśladowali zawsze i wszędzie przykład jego miłości i posługi.

Ninijsza wkładka została przygotowana w celu przygotowania do wprowadzenia odnowionej instrukcji ogólnej do Mszału Rzymskiego, które rozpocznie się w Archidiecezji Chicago od pierwszej niedzieli adwentu 30 listopada 2003. Została on przygotowana na podstawie materiałów udostępnionych przez Sekretariat d/s Liturgii Amerykańskiej Konferencji Biskupów Katolickich, Inc. Prawa autorskie zastrzeżone © 2002

Prawa Autorskie Zastrzeżone © 2003 Archidiecezja Chicago